

Hvad nu det foreliggende Forslag angaar, tør vi ikke benægte Muligheden af, at et Toldraads-Udvalgs Behandling og motiverede Indstilling — som man maa forudsætte, at Ministeren vil følge — i én vigtig Henseende *kan* tilvejebringe en Bedring, nemlig forsaavidt de, som føre Klage, ville anse sig som mindre retløse, end de gøre det for nærværende Tid. Thi det er jo en væsentlig Aarsag til den herskende Misstemning og Bitterhed paa dette Omraade, at de, som føle sig forurettede, ikke have noget andet Sted at henvende sig med deres Klager end til selve den Administration, som de beklage sig over, en Ordning, som formentlig ligger udenfor Grundlovens Forudsætninger. Efter Forslaget vil heri ske den Forandring, at man retter sin Klage til Toldraadet og dets Udvalg, hvor den i alt Fald vil blive gjort til Genstand for en af Administrationen uafhængig Bedømmelse og Indstilling.

Fra dette Synspunkt kan da det, som Udkastet byder, betegnes som et Fremskridt, som vi mene at burde modtage, efterat det har vist sig, at den ønskede Ret til Appel af Administrationens Afgørelser til en Domstol ikke kan opnaas, især fordi Statskassen selv lægger en afgørende Vægt paa at faa Ret til Appel fra saadan Domstol til højere Domstol.

En Lov som den af Flertallet anbefalede betragte vi som et Forsøg paa at bringe en større Tryghedsfølelse tilveje hos den Del af Befolkningen, som kommer i direkte Berøring med Toldvæsenet, hvad der jo ogsaa maa være et meget ønskeligt Maal for dettes Administration. Lykkes et saadant Forsøg, er der jo al Grund til at glæde sig derover. Lykkes det ikke, vil det Krav, som vi have gjort os til Talsmænd for, men som ikke er blevet fyldestgjort, jo altid kunne rejses paany.
